3. Viertel 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

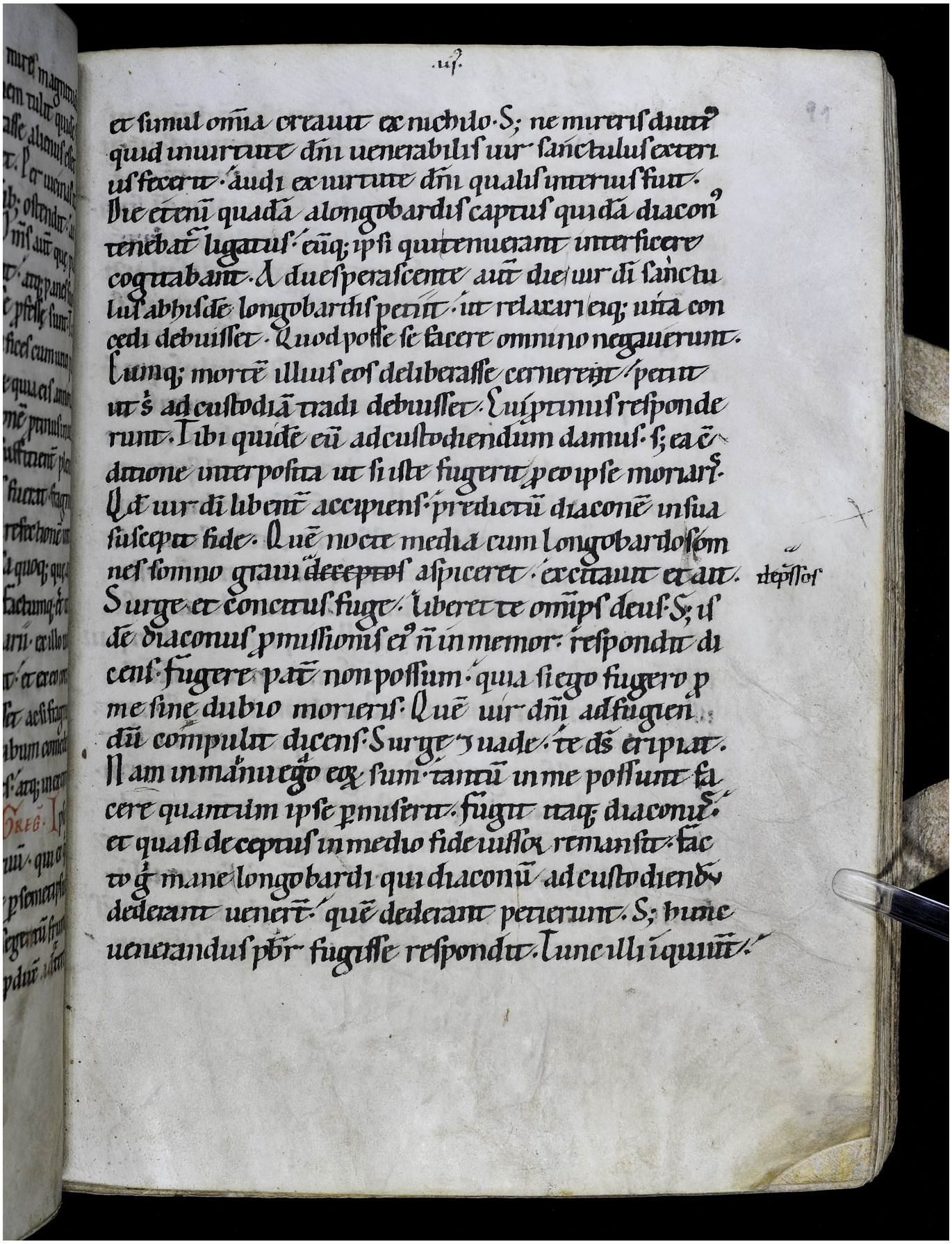

et simul omnia creauit ex nichilo. S; ne mireris dum
quid uirtute dñi uenerabilis uir sanctulus exteri
us fecerit. audi ex uirtute dñi qualis interius fuit.
Die quodã quidã alongobardus captus quidã diacon
tenebat ligatus. eũq; ipsi quite nequeant interficere
cogitabant. Ad uespera scente aũt die uir di sanctu
lus abbas de longobardis petiit. ut relaxari eq; uita con
cedi debuisset. Quod posse se facere omnino negauerunt.
Cumq; mortẽ illius eos deliberasse cerneret. petiit
ut s ad custodiã tradi debuisset. Cui primus respon de
runt. Tibi quidẽ eũ ad custodiendum damus. s; ea cõ
ditione interposita ut si iste fugerit pro ipse moriar s.
Q uir di libenter accipiens. predictũ diaconẽ in sua
suscepit fide. Quẽ nocte media cum longobardos som
nus somno grauiꝫ deceptos aspiceret. exciauit et ait. depressos
Surge et concitus fuge. liberet te omips deus S; si
dẽ diaconus p missionis ei ñ in memor. respondit di
cens. fugere patr̃ non possum. quia si ego fugero p
me sine dubio morieris. Quẽ uir dñi ad fugien
dũ compulit dicens. Surge y uade. te ds eripiat.
Nam in mãnu ego ex sum. tamẽ in me possunt fa
cere quantum ipse p misit. fugit itaq; diaconus.
et quasi deceptus in medio fide iussor remansit. fac
to ꝯ mane longobardi qui diaconũ ad custodiendũ
dederant uenerẽ. quẽ dederant perierunt. S; hunc
uenerandus pbr fugisse respondit. Tunc illi iquiũ.